

SFÂNTUL PAISIE AGHIORITUL

1924-1994

BUCURIA ADEVĂRATĂ

Bucuria adevărată, curată se poate găsi numai lângă Hristos. Dacă te unești cu El prin rugăciune, vei vedea sufletul tău răsplătit. Oamenii lumești caută bucuria în distracții. Unii oameni duhovnicești o caută în discuții teologice, în predică etc. Dar când se termină acestea rămân într-un gol și se întreabă ce vor face în continuare.

Fie că sunt păcătoase, fie indiferente cele cu care se ocupă, la fel este. De ce nu merg mai bine să se culce, ca să fie buni a doua zi pentru lucru? Împlinind dorințele lumești ale inimii, nu vine bucuria duhovnicească, ci stresul. Bucuria lumească aduce stresul și la oamenii duhovnicești.

Bucuria lumească nu este permanentă, nu este bucurie adevărată, ci este o bucurie temporară, a acelei clipe. Iar aceasta este o bucurie materială, nu este duhovnicească. Iar cu bucuriile lumești nu „se umple” sufletul omului, ci mai degrabă îl umplu cu balast. Atunci când simțim bucuria duhovnicească, nu o mai dorim pe cea materială. „Sătura-mă-voi când mi se va arăta slava Ta” (Psalmi 16, 15). Bucuria lumească nu odihnește pe omul duhovnicesc, ci îl obosește. Pune un om duhovnicesc într-o casă lumească și vei vedea că nu se odihnește. Deși omul lumesc crede că el se odihnește, nu este așa, ci se chinuiește. Se bucură la exterior, dar înlăuntrul său nu este mulțumit, ci chinuit.

Sursa: **Cuviosul Paisie Aghioritul**, *Cu durere și cu dragoste pentru omul contemporan*, Editura Evanghelistos, 2003

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 27 mar.	18:00	Sfântul Maslu
Vineri 30 mar.	18:00	Paraclisul Maicii Domnului
Sâmbătă 31 mar.	08:00	Sfânta Liturghie și Parastas → Sâmbăta lui Lazăr - Pomenirea morților
Duminică 1 apr.	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Intrarea Domnului în Ierusalim
	18:00	Denie

Pentru a fi la curent cu programul, în cazul în care apar modificări, vă rugăm să vă abonați la buletinul online și să verificați site-ul nostru: **sfantul-ilie.ro**

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

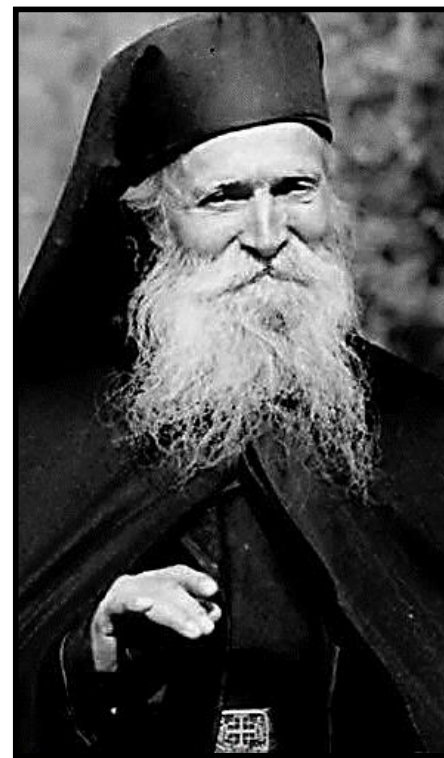
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Cea mai mare pedeapsă, pentru om, este ca Dumnezeu să-l lase în voia sa proprie.

— Starețul Sofronie de la Essex

Nr. 245 / 25 martie 2018

STAREȚUL TADEI
MĂNĂSTIREA VITOȘNIȚA

1914-2013

"CINSTEȘTE PE TATĂL TĂU ȘI PE MAMA TA ..."

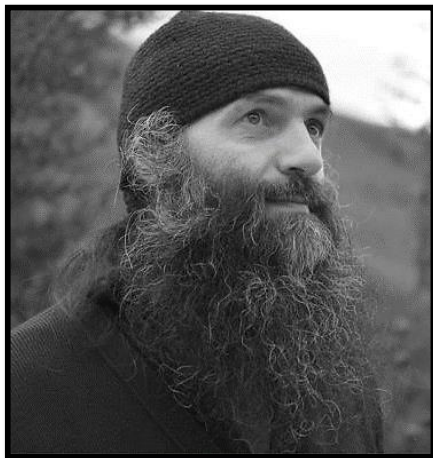
Apoi, bine... nu este treaba ta dacă părinții trăiesc în bună înțelegere sau nu, dacă se ceartă, dacă sunt buni sau nu sunt buni. Pentru tine ei trebuie să fie ceva sfânt ca să ai parte de binecuvântarea lui Dumnezeu, ca să îți fie ție bine. Da! Nu trebuie să ne supărăm părinții nici cu gândul. Și cum se poartă ei cu noi este treaba lor. Sunt unii părinți care au fost atât de aspri, care și-au chinuit copiii. Doi frați au avut o mamă așa bună, ea le-a zis să-l cinstească pe tatăl lor, deși acesta nu se purta cu ei așa cum ar fi trebuit pentru ca să dobândească binecuvântarea lui Dumnezeu. Acum cei doi lucrează acolo, la „L.” în Pojarevaț și nu îngăduie nimănui să spună ceva despre tatăl lor. Nimeni nu îndrăznește să-l jignească. Cei doi frați zic: „Tata este sfânt pentru noi!”. Au avut o viață grea, tatăl lor nu a avut milă față de ei, dar vezi cum i-a binecuvântat Dumnezeu și au viața împlinită? Sunt recunoscători și

mulțumitori față de Dumnezeu. Căci Domnul bine a voit ca prin părinții noștri să venim în lume. Vor da socoteală înaintea lui Dumnezeu de cum sunt ei, vor răspunde și pentru noi. Nu noi vom da socoteală pentru ei. Noi vom da socoteală de cum și dacă i-am cinstit. Starea duhovnicească pe pământ este din cale-afară de rea și deoarece copiii mici, de până la cinci ani, se împotrivesc părinților. De aceea lucrurile merg în felul acesta pentru că nu își cinstesc părinții. Pe întreaga planetă starea este aceeași.

DESPRE LINIȘTE ȘI PACE

Putem face tot ce vrem, dar liniște și pace nu vom avea. Trăsătura caracteristică a fiecăruia este temelia trecerii în veșnicie. Dacă suntem liniștiți și pașnici vom intra în rândul sfinților și al îngerilor. Asupra lor Domnul a revărsat darul harului Său și în sufletele lor nu-și au loc însușiri din lumea aceasta. Omul îi poate ocări neîncetat, ei nu se vatămă. Îi poate lovi, ei nu se mânie căci sufletul lor este călăuzit de Duhul Sfânt. Trebuie să te liniștești. Nu mai lua peste măsură asupra ta grijile lumii acesteia, ci păzește-ți pacea și viețuiește cu Dumnezeu. Să le lăsăm pe toate în grija Domnului.

Sursa: **Starețul Tadei de Mănăstirea Vitovnița**, *Cum îți sunt gândurile așa îți este și viața*, Editura Predania, 2010

PĂRINTELE PIMEN VLAD

SFÂNTUL MUNTE ATHOS

JUDECAREA APROAPELUI

▪ **Am observat, părinte, că noi cei din lume chiar avem o problemă mare cu judecarea aproapelui.**

Asta se întâmplă pentru că nu ne mai vedem greșalele noastre. Mereu pe ale celorlalți, dar „bărnela” noastre, niciodată. Iar asta nu este smerenie.

▪ **Bun, "teoria" o știi, dar cum facem, practic, să scăpăm de păcatul acesta?**

Prin tăcere. Spun Sfinții Părinți că „de câte ori am grăit, am greșit”... Să începem cu tăcerea. Și să te ții de ea. Să-ți pui lege: n-am să mai grăiesc mai mult decât e neapărat de trebuință.

▪ **Da, părinte, aici în "pustia cea mai dinlăuntru" se poate, dar dacă ești în lume și, uite lucrezi la un notariat, ce te faci când ai "program cu publicul" ?!**

Trebuie căutată calea de mijloc. Când e neapărată nevoie să vorbești, grăiești. La muncă, n-ai ce face. Dar nu-ți căuta prilejuri: la o bere, cu prietenii, prin cluburi. Cât despre judecarea aproapelui, spun Sfinții Părinți că ei gândeau cam așa: „Eu sunt un ticălos. Ce drept am eu să-l judec pe fratele meu, mai înainte de a-l judeca Dumnezeu?”. Căci acolo unde sunt doi și grăiesc despre un al treilea – care nu este de față – e vorba de judecată. Dar noi nu-l îndreptăm pe cel care îl judecăm, ba dimpotrivă, aruncăm povara unor cuvinte grele asupra lui. Cum spune și starețul Tadei: *noi nu ne dăm seama câtă putere au chiar și gândurile noastre!* Dacă mai mulți oameni îl judecă și îndreaptă asupra lui gânduri rele, acel om va ajunge „năuc de cap”. Asupra lui se va revărsa toată răutatea celorlalți. Și invers. Uite: tu ești aici și te rogi pentru un frate de-acasă și acela se face sănătos! Așa și noi: *Ai auzit ce-a făcut episcopul cutare?* Și în loc să-l ajuți cu o rugăciune, ca să-l îndreptezi (dacă a păcătuit!), tu îi faci un rău. Iar dacă sute de mii de oameni gândesc la fel despre acel ierarh, săracul nici nu știe

de ce i se împleticesc picioarele, de rău ce-i este! L-ai nenorocit de tot! Dar nu zice nimeni: *Hai „să plecăm genunchii noștri” la rugăciune pentru el!* Pentru că dacă am face așa, Dumnezeu l-ar schimba – de-ar fi greșit. Însă nouă ne este mai ușor a judeca pe cineva decât să batem zece metanii pentru el și să stăm câteva clipe cu mâinile ridicate la rugăciune pentru dânsul! Ia să stăm câteva mii de oameni în rugăciune pentru un ierarh, să vezi cum i-ar spune Dumnezeu: „Trezește-te vlădica și te-ndreptează, că uite câți oameni strigă la Mine!”. Eu cred însă că asta se întâmplă (și) pentru că pe noi ne mustră conștiința pentru răutățile noastre și atunci găsim o „scăpare” în faptul că și altul mai greșește. Vezi cum făceau Sfinții Părinți? Notau cele mai mari virtuți pe care le vedeau făptuite la ceilalți și, atunci când dracul slavei deșarte le șoptea că au ajuns *la măsură*, repede tăiau gândul comparându-se cu unul dintre sfinți. Noi însă facem invers: dacă ne apucăm de băut, ne gândim imediat că încă n-am ajuns ca cei de prin șanțuri!

Sursa: **Părintele Pimen Vlad**, *Starețul Pimen Vlad de vorbă cu George Crășnean: Cum să te lași în mâna lui Dumnezeu*, în Revista Lumea monahilor, Nr.125, 2017